

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi valtion eläkelain 7 ja 9 c §:n ja valtion perhe-eläkelain voimaannpanolain 4 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi valtion eläkelakia siten, että joustavaan eläkeikäjärjestelyyn kuuluvan yksilöllisen varhaiseläkkeen ikäraja nostettaisiin 55 vuodesta 60 vuoteen. Vastaava muutos on tarkoitus toteuttaa koko työeläkejärjestelmässä sekä kansaneläkejärjestelmässä.

Lisäksi ehdotetaan, että eläkkeen perusteena olevaan palkkaan luetaan työansiot niiden maksamisvuoden perusteella. Valtion perhe-eläkelain voimaannpanolakia ehdotetaan muu-

tettavaksi siten, että valtion niin sanottuun vanhaan perhe-eläkelainsäädäntöön perustuva oikeus hautausapuun ja hautauskustannusten korvaukseen lakkaa.

Lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan vuoden 1992 alusta lukien. Yksilöllisen varhaiseläkkeen ikärajan nosto ei koskisi lain voimaantullessa 55—59-vuotiaita eikä vuonna 1937 syntyneitä henkilöitä. Esitys liittyy vuoden 1992 valtion tulo- ja menoarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäksi sen yhteydessä.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

1.1. Yksilöllinen varhaiseläke

Yksilölliseen varhaiseläkkeeseen on valtion eläkelain 9 c §:n 1 momentin (103/89) nojalla oikeus 55 vuotta täyttäneellä edunsaajalla, jos hänen työkykynsä huomioon ottaen sairaus, vika tai vamma, ikääntymiseen liittyvät tekijät, palveluksessaolon pitkäaikaisuus, hänelle työstä aiheutunut rasittuneisuus ja kuluneisuus sekä työolosuhteet, on pysyvästi siinä määrin alentunut, ettei hänen kohtuudella voida edellyttää enää jatkavan palvelustaan. Pykälän 2 momentin nojalla voidaan erityisestä syystä 1 momentissa tarkoitettujen edellytysten lisäksi työolosuhteita arvioitaessa ottaa myös huomioon julkisen hallinnon luonteesta johtuvat tietyille tehtäville asetettavat erityiset vaati-

mukset, jotka liittyvät yleiseen turvallisuuteen, henkilön omaan turvallisuuteen taikka työn vastuullisuuteen yleisen edun kannalta. Yksilöllinen varhaiseläke on saman suuruinen kuin edunsaajan täysi työkyvyttömyyseläke.

Hallituksen esityksessä eduskunnalle (HE 160/1988 vp) joustavaa eläkeikäjärjestelyä koskevien säännösten ottamisesta valtion eläkelakiin ja eräisiin siihen liittyviin lakeihin todettiin, että tavoitteena on toteuttaa valtion eläkejärjestelmässä yhdenmukaiset eläkkeellesiirtymisperiaatteet muiden eläkejärjestelmien kanssa. Keinoina näiden tavoitteiden toteuttamiseen oli sisällyttää valtion eläkejärjestelmään uusina eläkeuutoina yksilöllinen varhaiseläke, varhennettu vanhuuseläke ja osa-aikaeläke, mitkä oli jo toteutettu yksityisellä sektorilla. Tavoitteena oli, kuten yksityisellä sektorillakin, että jokainen henkilö voisi määrättyissä rajoissa valita hänelle itselleen parhaiten soveltuvan

eläkemuodon ja että yksilölliset tekijät pystyttäisiin ottamaan nykyistä paremmin huomioon eläkettä myönnettäessä. Yksilöllisen varhaiseläkkeen säättämisen yhteydessä kumottiin valtion ammattikohtaiset yleistä eläkeikää alemmat eläkeiät. Niiden piirissä olleille säädettiin oikeus valita vanhan järjestelmän mukaiset ammattikohtaiset eläkeiät. Joustavat eläkemuodot korvaavat aikaa myöten valtion ammattikohtaisen eläkeikäjärjestelmän.

Hallitus on ohjelmassaan katsonut tarpeelliseksi uudistaa eläkejärjestelmiä siten, että ne kannustavat työnteon jatkamiseen eläkkeen vaihtoehtona tai eläkkeen ohella. Osa-aikatyön mahdollisuuksia parannetaan edistämällä osa-aikatyön markkinoiden syntymistä ja kehittämällä osa-aikatyön sosiaaliturvaa. Joustavien eläkejärjestelmien toimivuus arvioidaan. Hallituksen talouspolitiikan tavoitteena on vaihtotaseen alijäämän pienentäminen ja ulkomaisen velkaantumisen pysäyttäminen, työllisyyden turvaaminen, julkisen talouden tehostaminen sekä avoimen sektorin kansantuotetuuden kääntäminen nousuun. Asetettuihin taloudellisiin ja yhteiskunnallisiin päämääriin pyritään parantamalla markkinatalouden toimivuutta. Tehostuneen markkinatalouden vastapainoksi tarvitaan toimia ihmisten perusturvallisuuden ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden takaamiseksi.

Kevään 1991 jälkeen kansantalous on ajautunut yhä syvempään taantumaa, josta irtaantuminen edellyttää pitkäaikaista johdonmukaista talouspolitiikkaa. Valtioneuvosto on talouspoliittisessa tiedonannossaan eduskunnalle 28 päivänä toukokuuta 1991 ilmoittanut niistä toimenpiteistä, joihin se aikoo ryhtyä julkisten menojen kasvun tyrehtyttämiseksi. Eräs näistä oli yksilöllisen varhaiseläkkeen myöntämisläikärajan nostaminen. Edellä mainituista syistä hallitus on laatiessaan vuoden 1992 tulo- ja menoarvioesitystä päättänyt siihen, että yksilöllisen varhaiseläkkeen ikärajaa on nostettava vuoden 1992 alusta 60:een vuoteen ja osa-aikaeläkkeen ikärajaa laskettava 58:een vuoteen.

Viitaten samanaikaisesti tämän esityksen kanssa annettavaan esitykseen yksityisen sektorin joustavaa eläkeikäjärjestelyä koskevien ikärajojen tarkistamisesta, ehdotetaan vastaavat muutokset tehtäväksi myös valtion eläkejärjestelmään. Valtion eläkejärjestelmässä ei kuitenkaan ole tarvetta laskea osa-aikaeläkkeen ikärajaa, sillä se on jo 58 vuotta. Tarkoi-

tuksena ei ole puuttua erityisen eläkeiän tehtävissä olevien oikeuteen valita vanhan ja uuden eläkeikäjärjestelmän välillä.

1.2. Eläkepalkka maksamisvuoden perusteella

Valtion eläkelain mukaisen eläkkeen perusteena oleva palkka lasketaan neljän viimeisen vuoden aikana ansaituista työansioista. Yksityisen sektorin työeläkkeistä poiketen työansiot kohdennetaan maksuajankohdastaan riippumatta ansaintaperiaatteella sille kalenterivuodelle, jonka kuluessa ne on ansaittu. Veron ennakonpidätys palkasta tehdään maksuperiaatteella eli palkka katsotaan sen vuoden ansioiksi, jonka aikana se on maksettu ja ollut näin palkansaajan käytettävissä. Eläkettä myönnettäessä eläkepäättös tulisi antaa ja ensimmäinen eläke-erä saattaa maksuun nopeasti palkansaantioikeuden päätyttyä. Työansioiden kohdentaminen ansaintaperiaatteella eläkepäättöstä tehtäessä on hankalaa, koska mahdollisten takautuvasti maksettavien palkankorotusten, erilliskorvausten, -lisien, lomarahen ja muiden kokonaispalkan pienehköjen osien ansainta-aika ei yleensä ole eläkettä laskettaessa tarkasti tiedossa. Tämä aiheuttaa valtiokonttorissa noin 500 uudelleenkäsiteltä, tarpeetonta muutoksenhakua tai tarkistuspyyntöä vuodessa. Niiden välttämiseksi on tarpeen siirtää verotuksen ja yksityisen sektorin työeläkejärjestelmän tapaan maksuperiaatteeseen ja pienentää näin valtion eläkejärjestelmän toimeenpanokuluja.

1.3. Hautausapu ja hautauskustannusten korvaus

Vuoden 1969 alusta voimaantulleella valtion perhe-eläkelaila (774/68) valtion perhe-eläketurva laajennettiin suunnilleen yhtä kattavaksi kuin yksityisen sektorin työeläketurva. Tässä yhteydessä valtion niin sanotun vanhan perhe-eläkejärjestelmän mukaiset edut säilytettiin kuitenkin niillä henkilöillä, jotka olivat lain voimaantullessa vanhan perhe-eläkejärjestelmän piirissä. Vanhaan perhe-eläkejärjestelmään sisältyi kuolinpesän oikeus hautausapuun ja eräissä tapauksissa hautauskustannusten korvaukseen, jos perhe-eläkkeeseen oikeutettuja edunsaajia, yleensä leskeä tai alaikäisiä lapsia,

ei jäänyt. Hautausavun suuruus on 30 prosenttia vainajan entisen viran mukaisesta vuosipalkasta eli keskimäärin noin 30 000 markkaa ja se maksetaan kuolinpesälle verottomana.

Valtiokonttori myöntää ja maksaa vuosittain noin 500 hautausapua ja niihin käytetään noin 15 miljoonaa markkaa vuodessa. Hautausapuun oikeutettujen kuolinpesien osakkaina on yleensä vainajan täysi-ikäisiä lapsia, etäisempiä sukulaisia ja testamentinsaajia. Hautausapu ei kohdistu perhe-eläkkeen tapaan kuolemantapausten seurauksena syntyviin toimeentuloturvan tarpeessa oleviin lähiomaisiin kuten leskeen ja alaikäisiin lapsiin, vaan yleensä sivullisiin. Hautausapujen ja hautauskustannusten korvausten perusteet ovat vanhentuneita ja nykyisessä valtiontalouden tilanteessa niiden myöntäminen ja maksaminen on tarkoituksenmukaista lopettaa.

2. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä ja ehdotettuja muutoksia on käsitelty valtion virkamiehiä ja työntekijöitä edustavien keskusjärjestöjen kanssa valtion eläkeneuvottelukunnassa.

3. Esityksen taloudelliset ja organisatoriset vaikutukset

Yksilöllisen varhaiseläkkeen ikärajan nostamisen arvioidaan vähentävän eläkkeiden lukumäärää vuonna 1993 noin 300:lla ja vuodesta 1998 lähtien noin 1 400:llä vuodessa. Eläkemenojen säästö lisääntyy noin 40 miljoonaa markkaa vuodessa. Uudistuksen tultua täysin voimaan 1998 säästyisi 180 miljoonaa markkaa vuosittain.

Eläkkeen perusteena olevan palkan laskennassa maksuperiaatteeseen siirtyminen vaikuttaa vähäisessä määrin valtion eläkelain nojalla myönnettävien eläkkeiden suuruuteen joko pienentävästi tai suurentavasti. Useimmissa tapauksissa eläkkeen määrä ei muutu lainkaan. Vaikutusta valtion talouteen ei tältä osin ole. Hautausapujen ja hautauskustannusten kor-

vausten poistamisella säästetään valtion eläkemenoa noin 15 miljoonaa markkaa vuodessa.

Yksilöllisen varhaiseläkkeen ikärajan nostolla säästetään valtiokonttorissa vähentyneiden eläkehakemusten johdosta kolme henkilötyövuotta silloin, kun alle 60-vuotiaat eivät enää voi saada yksilöllistä varhaiseläkettä eli vuoden 1997 lopusta.

Ehdotukset eläkepalkan laskennasta ja hautausapujen poistosta säästävät molemmat yhden henkilötyövuoden työmäärän valtiokonttorissa.

4. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1992.

Edunsaaja, joka on täyttänyt 55 vuotta ennen lain voimaantuloa tai joka on syntynyt vuonna 1937 voisi kuitenkin saada yksilöllistä varhaiseläkettä tällä hetkellä voimassa olevien säännösten mukaisesti. Koska jo tällä hetkellä valtiokonttorissa on vuonna 1937 syntyneiden edunsaajien hakemuksia yksilöllisen varhaiseläkkeen saamiseksi, on kohtuullista, että heille voidaan sellainen myöntää.

Eläkepalkan laskennassa sovellettaisiin maksuperiaatetta eläketapahtuman sattuessa 31 päivänä joulukuuta 1991 jälkeen. Hautausapuun tai hautauskustannusten korvaukseen ei olisi enää oikeutta edunjättäjän kuollessa joulukuun 31 päivän 1991 jälkeen.

5. Säättämisjärjestys

Ehdotettu lainmuutos mahdollistaa niiden henkilöiden pääsyn 55 vuoden iässä eläkkeelle, jotka ovat jo saaneet eläkelaitokselta yksilöllistä varhaiseläkettä koskevan myönteisen enakkopäätöksen. Koska ehdotetulla lailla ei ole muutoinkaan taannehtivaa vaikutusta, lainmuutos on käsiteltävä valtiopäiväjärjestyksen 66 §:n mukaisesti tavallista lakia koskevassa säätämisjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**valtion eläkelain 7 ja 9 c §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun valtion eläkelain (280/66) 7 §:n 3 momentti ja 9 c §:n 1 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 7 §:n 3 momentti 9 päivänä tammikuuta 1981 annetussa laissa (15/81) ja 9 c §:n 1 momentti 3 päivänä helmikuuta 1989 annetussa laissa (103/89), seuraavasti:

7 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettu työansio määräytyy maksuajankohdan mukaan samoin perustein kuin veron ennakkoa tai veroa pidätettäessä. Työansiona ei kuitenkaan pidetä palveluksen päättyessä maksettavaa lomakorvausta, 8 momentissa tarkoitettulle edunsaajalle suoritettua ulkomaanedustuksen virkamiesten palkkauksesta annetun lain (346/88) 2 §:ssä mainittua paikalliskorotusta ja lain 3 §:ssä mainittuja korvauksia eikä palkkioita komiteoissa tai toimikunnissa tehdystä työstä taikka muista tehtävistä, joita ei ole pidettävä palvelukseen kuuluvina.

9 c §

Sen estämättä, mitä 9 §:n 1 momentissa säädetään työkyvyttömyyseläkkeen saamisesta, 60 vuotta täyttäneellä edunsaajalla on oikeus saada työkyvyttömyyseläkettä yksilöllisenä varhaiseläkkeenä, jos hänen työkykynsä huomioon ottaen sairaus, vika tai vamma, ikääntymiseen liittyvät tekijät, palveluksessaolon pitkäaikaisuus, hänelle työstä aiheutunut rasittuneisuus ja kuluneisuus sekä työolosuhteet on

pysyvästi siinä määrin alentunut, ettei hänen kohtuudella voida edellyttää enää jatkavan palvelustaan. Edellytyksenä on kuitenkin, että edunsaaja on lopettanut työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa mainituissa laeissa, eläkeohjesäännössä tai eläkesäännöissä tarkoitettun ansiotyön tai että hänen ansiotulonsa näistä töistä voidaan arvioida kuukaudessa keskimäärin pienemmiksi kuin tämän lain 2 §:n 1 momentissa tarkoitettu markkamäärä. Yksilöllisen varhaiseläkkeen saamisen edellytyksenä on lisäksi, lukuun ottamatta 9 §:n 1 momentin d kohdassa tarkoitettua tilannetta, että yksilöllistä varhaiseläkettä määrättäessä voidaan lukea eläkeajaksi myös eläkeiän tai tätä alemman eroamisiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 . Lakia sovelletaan eläketapahtumaan, joka on sattunut tämän lain voimaantulon jälkeen. Edunsaaja, joka on täyttänyt 55 vuotta ennen tämän lain voimaantuloa tai joka on syntynyt vuonna 1937, voi kuitenkin saada yksilöllisen varhaiseläkkeen aikaisemman 9 c §:n 1 momentin nojalla.

2.

Laki**valtion perhe-eläkelain voimaanpanolain 4 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1968 annetun valtion perhe-eläkelain voimaanpanolain (775/68) 4 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1969 annetulla lailla (842/69), seuraavasti:

4 §

Milloin henkilö valtion perhe-eläkelain voimaan tullessa on ollut edunjättäjä, jonka jälkeen on säädetty suoritettavaksi valtion varoista perhe-eläke, hänen jälkeensä suoritetaan perhe-eläkettä aikaisempien säännösten mukaisesti, jos hän vuoden 1969 loppuun mennessä on kirjallisesti ilmoittanut niin haluavansa. Tämän ilmoituksen saa peruuttaa.

Milloin 1 momentissa tarkoitettu henkilö kuolee tekemättä siinä mainittua ilmoitusta, hänen jälkeensä suoritetaan perhe-eläkettä aikaisempien säännösten mukaisesti, jos hänen jälkeensä ei ole jäänyt ketään, jolla olisi oikeus valtion perhe-eläkelain mukaiseen perhe-eläkkeeseen.

Milloin sopimuspalkkaisen viran tai toimen haltija taikka tällaisesta virasta tai toimesta

eläkkeellä oleva henkilö valtion perhe-eläkelain voimaan tullessa on ollut hänen kanssaan tehdyn sopimuksen nojalla edunjättäjä, hänen jälkeensä suoritetaan perhe-eläkettä sanotun sopimuksen mukaisesti, jollei hän ole kirjallisesti ilmoittanut luopuvansa sopimukseen perustuvasta edunjättäjäasemastaan.

Tässä pykälässä tarkoitettun henkilön jälkeen suoritetaan perhe-eläkettä valtion perhe-eläkelain nojalla, jollei hänen jälkeensä tule suoritettavaksi perhe-eläkettä aikaisempien säännösten mukaisesti.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 1991. Lakia sovelletaan edunjät-
täjään, joka on kuollut lain voimaantulon
jälkeen.

Helsingissä 11 päivänä lokakuuta 1991

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri *Iiro Viinanen*

1.

Laki**valtion eläkelain 7 ja 9 c §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun valtion eläkelain (280/66) 7 §:n 3 momentti ja 9 c §:n 1 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 7 §:n 3 momentti 9 päivänä tammikuuta 1981 annetussa laissa (15/81) ja 9 c §:n 1 momentti 3 päivänä helmikuuta 1989 annetussa laissa (103/89), seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

7 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettu työansio määräytyy samojen perusteiden *mukaan* kuin veron ennakkoa tai veroa pidätettäessä. Työansiona ei kuitenkaan pidetä palveluksen päättyessä maksettavaa lomakorvausta, 8 momentissa tarkoitettulle edunsaajalle suoritettua ulkomaanedustuksen viran ja toimen haltijain palkkauksesta annetun lain (317/76) 2 §:ssä mainittua paikalliskorotusta ja lain 3 §:ssä mainittuja korvauksia eikä palkkioita komiteoissa tai toimikunnissa tehdystä työstä taikka muista tehtävistä, joita ei ole pidettävä palvelukseen kuuluvina.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu työansio määräytyy *maksuajankohdan mukaan* samoin perustein kuin veron ennakkoa tai veroa pidätettäessä. Työansiona ei kuitenkaan pidetä palveluksen päättyessä maksettavaa lomakorvausta, 8 momentissa tarkoitettulle edunsaajalle suoritettua ulkomaanedustuksen *virkamiesten* palkkauksesta annetun lain (346/88) 2 §:ssä mainittua paikalliskorotusta ja lain 3 §:ssä mainittuja korvauksia eikä palkkioita komiteoissa tai toimikunnissa tehdystä työstä taikka muista tehtävistä, joita ei ole pidettävä palvelukseen kuuluvina.

9 c §

Sen estämättä, mitä 9 §:n 1 momentissa on säädetty työkyvyttömyyseläkkeen saamisesta, 55 vuotta täyttäneellä edunsaajalla on oikeus saada työkyvyttömyyseläkettä yksilöllisenä varhaiseläkkeenä, jos hänen työkykynsä huomioon ottaen sairaus, vika tai vamma, ikääntymiseen liittyvät tekijät, palveluksessaolon pitkäaikaisuus, hänelle työstä aiheutunut rasittuneisuus ja kuluneisuus sekä työolosuhteet, on pysyvästi siinä määrin alentunut, ettei hänen kohtuudella voida edellyttää enää jatkavan palvelustaan. Edellytyksenä on kuitenkin, että edunsaaja on lopettanut työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa mainituissa laeissa, eläkeohjesäännössä tai eläkesäännöissä tarkoitettun ansiotyön tai että hänen ansiotulonsa näistä töistä voidaan arvioida kuukaudessa keskimää-

9 c §

Sen estämättä, mitä 9 §:n 1 momentissa säädetään työkyvyttömyyseläkkeen saamisesta, 60 vuotta täyttäneellä edunsaajalla on oikeus saada työkyvyttömyyseläkettä yksilöllisenä varhaiseläkkeenä, jos hänen työkykynsä huomioon ottaen sairaus, vika tai vamma, ikääntymiseen liittyvät tekijät, palveluksessaolon pitkäaikaisuus, hänelle työstä aiheutunut rasittuneisuus ja kuluneisuus sekä työolosuhteet on pysyvästi siinä määrin alentunut, ettei hänen kohtuudella voida edellyttää enää jatkavan palvelustaan. Edellytyksenä on kuitenkin, että edunsaaja on lopettanut työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa mainituissa laeissa, eläkeohjesäännössä tai eläkesäännöissä tarkoitettun ansiotyön tai että hänen ansiotulonsa näistä töistä voidaan arvioida kuukaudessa keskimää-

Voimassa oleva laki

rin pienemmiksi kuin tämän lain 2 §:n 1 momentissa tarkoitettu markkamäärä. Yksilöllisen varhaiseläkkeen saamisen edellytyksenä on lisäksi, lukuun ottamatta 9 §:n 1 momentin d kohdassa tarkoitettua tilannetta, että yksilöllistä varhaiseläkettä määrättäessä voidaan lukea eläkeajaksi myös eläkeiän tai tätä alemman eroamisiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika.

Ehdotus

rin pienemmiksi kuin tämän lain 2 §:n 1 momentissa tarkoitettu markkamäärä. Yksilöllisen varhaiseläkkeen saamisen edellytyksenä on lisäksi, lukuun ottamatta 9 §:n 1 momentin d kohdassa tarkoitettua tilannetta, että yksilöllistä varhaiseläkettä määrättäessä voidaan lukea eläkeajaksi myös eläkeiän tai tätä alemman eroamisiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 . Lakia sovelletaan eläketapahtumaan, joka on sattunut tämän lain voimaantulon jälkeen. Edunsaaja, joka on täytännyt 55 vuotta ennen tämän lain voimaantuloa tai joka on syntynyt vuonna 1937, voi kuitenkin saada yksilöllisen varhaiseläkkeen aikaisemman 9 c §:n 1 momentin nojalla.

2.

Laki**valtion perhe-eläkelain voimaanpanolain 4 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1968 annetun valtion perhe-eläkelain voimaanpanolain (775/68) 4 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1969 annetulla lailla (842/69), seuraavasti:

Voimassa oleva laki

4 §

Milloin henkilö valtion perhe-eläkelain voimaan tullessa on ollut edunjättäjä, jonka jälkeen on säädetty suoritettavaksi valtion varoista perhe-eläke, *hautausapu tai hautauskustannusten korvaus*, hänen jälkeensä suoritetaan perhe-eläkettä, *hautausapua tai hautauskustannusten korvausta* aikaisempien säännösten mukaisesti, jos hän *ennen kuolemaansa ja viimeistään vuoden 1969 loppuun mennessä* on kirjallisesti ilmoittanut niin haluavansa. Tämän ilmoituksen saa peruuttaa.

Milloin 1 momentissa tarkoitettu henkilö kuolee tekemättä siinä mainittua ilmoitusta,

Ehdotus

4 §

Milloin henkilö valtion perhe-eläkelain voimaan tullessa on ollut edunjättäjä, jonka jälkeen on säädetty suoritettavaksi valtion varoista perhe-eläke, hänen jälkeensä suoritetaan perhe-eläkettä aikaisempien säännösten mukaisesti, jos hän vuoden 1969 loppuun mennessä on kirjallisesti ilmoittanut niin haluavansa. Tämän ilmoituksen saa peruuttaa.

Milloin 1 momentissa tarkoitettu henkilö kuolee tekemättä siinä mainittua ilmoitusta,

Voimassa oleva laki

hänen jälkeensä suoritetaan perhe-eläkettä *hautausapua tai hautauskustannusten korvausta* aikaisempien säännösten mukaisesti, jos hänen jälkeensä ei ole jäänyt ketään, jolla olisi oikeus valtion perhe-eläkelain mukaiseen perhe-eläkkeeseen.

Milloin sopimuspalkkaisen viran tai toimen haltija taikka tällaisesta virasta tai toimesta eläkkeellä oleva henkilö valtion perhe-eläkelain voimaan tullessa on ollut hänen kanssaan tehdyn sopimuksen nojalla edunjättäjä, hänen jälkeensä suoritetaan perhe-eläkettä *hautausapua tai hautauskustannusten korvausta* sanotun sopimuksen mukaisesti, jollei hän *ennen kuolemaansa* ole kirjallisesti ilmoittanut luopuvansa sopimukseen perustuvasta edunjättäjäasemastaan.

Edellä tässä pykälässä tarkoitetun henkilön jälkeen suoritetaan perhe-eläkettä valtion perhe-eläkelain nojalla, jollei hänen jälkeensä tule suoritettavaksi perhe-eläkettä *hautausapua tai hautauskustannusten korvausta* aikaisempien säännösten mukaisesti.

Ehdotus

hänen jälkeensä suoritetaan perhe-eläkettä aikaisempien säännösten mukaisesti, jos hänen jälkeensä ei ole jäänyt ketään, jolla olisi oikeus valtion perhe-eläkelain mukaiseen perhe-eläkkeeseen.

Milloin sopimuspalkkaisen viran tai toimen haltija taikka tällaisesta virasta tai toimesta eläkkeellä oleva henkilö valtion perhe-eläkelain voimaan tullessa on *ollut* hänen kanssaan tehdyn sopimuksen nojalla edunjättäjä, hänen jälkeensä suoritetaan perhe-eläkettä sanotun sopimuksen mukaisesti, jollei hän ole kirjallisesti ilmoittanut luopuvansa sopimukseen perustuvasta edunjättäjäasemastaan.

Tässä pykälässä tarkoitetun henkilön jälkeen suoritetaan perhe-eläkettä valtion perhe-eläkelain nojalla, jollei hänen jälkeensä tule suoritettavaksi perhe-eläkettä aikaisempien säännösten mukaisesti.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 . Lakia sovelletaan edunjättäjän, joka on kuollut lain voimaantulon jälkeen.
